

*
*

Ἐπ' ἐσχάτων λόγος ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμᾶ περὶ χηρῶν καὶ χηρείας.

— Τὸ κατ' ἐμὲ, λέγει ὁ εὐφυστάτος συγγραφεὺς, δὲν δύναμαι νὰ πιστεύω ὅτι, ὑπάρχουν χηρὰ ἀπαρηγόρητοι.

— Ἀλλὰ, ἀποκρίνεται τις, λησμονεῖτε λοιπὸν τὴν Ἀρτεμισίαν καὶ τὸ περίφημον μνηεῖον, τὸ ὅποιον ἀνήγειρεν εἰς τὸν Μκύσωλον, τὸν ἄνδρα τῆς ...

— Ναί, καὶ σήμερον ἀκόμη εἰμποροῦσε νὰ εὐρεθῆ μία Ἀρτεμισία νὰ κατασκευάσῃ παρόμοιον μνηεῖον, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἅμα ἤθελε τεθῆ ὁ τελευταῖος λίθος, θὰ ἐνυμφεύετο τὸν ἀρχιτέκτονα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Τὰ ἔθνη πάντα προώδευσαν διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ἐργασίας πολλῶν γενεῶν. Ὑπομονητικοὶ καὶ ἐπίμονοι ἐργάζονται πάσης τάξεως καὶ πάσης καταστάσεως, γεωργοὶ καὶ μεταλλουργοὶ, ἐφευρεταὶ καὶ σκαφεῖς, ἐργοστασίαι, μηχανικοὶ καὶ τεχνίται, ποιηταὶ, φιλόσοφοι καὶ πολιτικοὶ, ἅπαντες πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συντέλεσαν· ἐκάστη γενεὰ οἰκοδομοῦσα ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς παρελθούσης ἀνυψοῦ αὐτήν. Ἡ ἐπαλληλία αὕτη εὐγενῶν ἐργατῶν, τῶν τεχνιτῶν τοῦ πολιτισμοῦ, ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ χρόνου τὴν τάξιν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἐν τῇ τέχνῃ· ἡ δὲ ζῶσα φυλὴ γίνεται οὕτω κατὰ φυσικὸν λόγον κληρονόμος τοῦ πλουσίου κτήματος τοῦ ἀποκτηθέντος ὑπὸ τῶν προγενεστέρων διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ ἐργασίας, καὶ ἀνατεθέντος εἰς ἡμᾶς, ἵνα καλλιεργήσαντες μεταδώσωμεν αὐτὸ οὐ μόνον ἀβλαβῆς, ἀλλὰ καὶ βελτιωμένον εἰς τοὺς διαδόχους.

* * * Τὰ ὄξω δρέγεται καλὰ, ὅς ἐκεῖνα προσκολλίεται, τὰ μέσα δὲν παρατρᾶει ὁ κόσμος, κ' ἄς γελιέται.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ μανία τῆς στατιστικῆς ἐπικρατεῖ πρωτίστως ἐν Γερμανίᾳ. Ἐκ τῶν *Καιρῶν* τοῦ Λονδίνου μαθηθάνομεν ὅτι Γερμανός τις οἰκονομολόγος κατέγεινεν εἰς τὴν σύνταξιν συγκριτικοῦ πίνακος τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων χωρῶν καταναλισκομένων φωσφῶρων. Ὁ σοφὸς οὗτος ἐφθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ γενέτετρα αὐτοῦ γῆ ὑπερτερεῖ ὑπὸ τὴν ἐποφιν ταύτην ὅλων τῶν ἄλλων χωρῶν, ὅπερ ἀποδίδωσιν εἰς τὸ ὅτι πάντες καπνίζουσιν ἐν Γερμανίᾳ, καὶ μάλιστα δαφιλῶς. Ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ ἡ καθημερινὴ κατανάλωσις τῶν φωσφῶρων ὑπολογίζεται ἀπὸ 10 μέχρι 15 κατὰ κεφαλὴν, ἐν Βελγίῳ 9, ἐν Ἀγγλίᾳ 8, ἐν Γαλλίᾳ 6, ἐλαττοῦται δὲ βαθμηδὸν σταθερῶς καθόσον κατέρχεται τις πρὸς μεσημβρίαν. Τὸ ὅλον τῆς ἡμερησίας καταναλώσεως ἐν ἀπάσῃ

τῇ Εὐρώπῃ ἀνέρχεται, κατὰ τὸν εἰρημένον στατιστικὸν, εἰς 2 δισεκατομμύρια φωσφῶρων, ὅπερ ἀναλογεῖ κατὰ μέσον ὄρον εἰς 6 ἢ 7 κατ' ἄτομον. Ὑπολογιζομένου τοῦ βάρους ἐνὸς φωσφόρου εἰς ἕν δέκατον τοῦ γραμμαρίου, ἡ κατανάλωσις αὕτη ἀντιπροσωπεύει ἡμερησίαν ἀπώλειαν 200, 000 χιλιογράμμων ζύλων. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Εὐρώπη καταναλίσκει ἐτησίως μόνον εἰς φωσφῶρα 72 1/2 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα, ἧτοι ἄνω τῶν 80,915 τόνων ζύλων!

Ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι εὐρίσκομεν τὰς ἀκολούθους πληροφορίας περὶ τῆς ἀνακαλύψεως κατὰ τὰς ἀφρικανικὰς ἀκτὰς νέου εἴδους ἀμπέλου·

Ἡ ἐν τῷ Σουδάν ὑπὸ τοῦ Γάλλου διερευνητοῦ Lecard γενομένη ἀνακάλυψις ἀγρίας ἀμπέλου, παραγωγῆς ὠραίας σταφυλᾶς, ἐνεποίησε μεγίστην αἴσθησιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις. Βιόκτος, διότι, καίτοι μεγάλαι καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυλλοξήρας, εἰσέτι δὲν ἀνεκαλύφθη ἡ πρακτικωτέρα μέθοδος πρὸς καταστροφὴν τῆς λύμης ταύτης, ἥ τις ἐξαπλοῦται πανταχόθεν, προχωρήσασα μέχρι τῆς Μαδέρας, καὶ ἐπιστήψασα ἄρτι ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Καλλιφορνίᾳ. Ἡ τοῦ Lecard ἐπομένως ἀνακάλυψις ἔχει τὸ μέγα πλεονέκτημα, ὅτι μᾶς μαθηθάνει πρῶτον τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἀμπελοφυτείας ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις, καὶ δεύτερον τὴν εἰσαγωγὴν ἀμπέλου ἀγρίας, δυναμένης νὰ ἀντισταθῇ κατὰ τῆς φυλλοξήρας κάλλιον τῆς ἀμερικανικῆς.

Ἄλλ' ὁ Lecard ἀπέθανε συνεπείᾳ στερήσεων, ἃς ὑπέστη κατὰ τὸν πλοῦν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δυνηθῆ νὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῆς πολυτίμου ἀνακαλύψεώς του, τὸ δὲ Σουδάν κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ ἀπὸ τοῦ τραγικοῦ τέλους τῆς ἐκδρομῆς τοῦ συνταγματάρχου Flatters ἔσται κεκλεισμένον ἐπὶ πολλὸν χρόνον.

Ἄλλος ὁμοῦς ἐρευνητής, ἀποσταλθεὶς ὑπὸ τῆς πορτογαλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Γουϊνέαν, ὁ κόμης Henri d'Arpoare, εὗρεν ἐπίσης καὶ αὐτὸς εἰς τὰ δάση τῆς Γουϊνέας ἀγρίαν ἀμπέλον. Κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων τῆς εἰρημένης χερσονήσου διδομένας, ἡ ἀμπέλος αὕτη παράγει μεγάλους καὶ βαρεῖς βότρους, ὡς οἱ τῆς Πορτογαλλίας, ἔνθα συγκομιζέται ἡ ὠρικωτέρα σταφυλὴ τοῦ κόσμου. Ἡ καλλιέργεια θέλει βεβαίως τῇ ἀφαιρέσει τὴν φυσικὴν αὐτῆς στυρότητα, τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰς ὅλους τοὺς καρποὺς καὶ τὰ λαχανικὰ ἐν τῇ πρωτογενεῖ αὐτῶν καταστάσει. Εἰς βότρους τῆς εἰρημένης ἀμπέλου ἐστάλη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Λισαβῶνος, ρίξει δὲ τῆς ἀμπέλου ταύτης ἐφυτεύθησαν εἰς τὸν βοτανικὸν κήπον.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη τοῦ Πορτογάλου ἐρευνητοῦ τυγχάνει σπουδαιότατη ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῆς καλλιέργειας τῆς ἀμπέλου, καθόσον ὅχι